

РЕШЕНИЕ

№ 6221

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5172** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ф. Г. Г., чрез адв. Л., срещу изричен отказ на администратора и обработващия лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД да спре да обработва личните данни на жалбоподателя и да преустанови подаването на информация до Централния кредитен регистър (ЦКР), обективиран в Писмо/отговор с изх. № СТМТ/2025/04/00101-out.

С жалбата се твърди, че обжалваният отказ, обективиран в Писмо с изх. № СТМТ/2025/04/00101-out е постановен в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Жалбоподателят сочи, че има два сключени договора за кредит с „УниКредит Булбанк“ АД и „Транскарт Файненс“ ЕАД като задълженията му по тях са били цедирани на ответника в настоящото производство „ЕОС Матрикс“ ЕАД. Соочи, че няма да заплати доброволно задълженията му по кредита, тъй като е налице изтекла погасителна давност. Твърди, че това изявление се явява преклудиращо законните основания за обработване на личните му данни. Иска се отмяна на оспорения отказ.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител, който аргументира искането с това, че ответното дружество, ако е имало аргументи за спиране или прекратяване на погасителната давност, би следвало да посочи доказателства за това. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът - „ЕОС Матрикс“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрк. М. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Страните не спорят, че жалбоподателят Ф. Г. Г. е сключил два броя договори за кредит от 16.09.2004г. и от 30.09.2006г. както следва:

1. Между Ф. Г. Г. и „УниКредит Булбанк“ АД е бил сключен договор за кредит от 16.09.2004г. На 23.07.2009г. между „ЕОС Матрикс“ ЕАД и „У. Б.“ е сключен договор за цесия. С последния, вземането по горепосочения договор за кредит е цедирано на цесионерното дружество „ЕОС Матрикс“ ЕАД, заедно с всички обезпечения и привилегии.

2. Между Ф. Г. Г. и „Транскарт Файненс“ ЕАД е сключен договор за кредитна карта от 30.09.2006г. На 21.08.2013г. между „Транскарт Файненс“ ЕАД е сключен договор за цесия. С последния, вземането по горепосочения договор за кредит е цедирано на цесионерното дружество „ЕОС Матрикс“ ЕАД, заедно с всички обезпечения и привилегии.

С искане-възражение вх. № СТМТ/2025/04/00101/11.04.2025г. /л.17/ Ф. Г., чрез адв. Л. Г. изрично се е позовал на изтекла погасителна давност по смисъла на чл.110 и сл. от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ по отношение на двата кредита с идентификатор EOSDP000000001228402 и EOSDP000000001150932, като категорично е заявил, че няма да заплати доброволно нито едно от двете задължения. На основание чл.17, § 1, б. „а“ и б. „в“ от ОРЗД е поискал от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД изтриването на всички негови лични данни, които дружеството обработва, както и преустановяването на подаване на информация по отношение на него и двата горепосочени кредита в масива на Централния кредитен регистър /ЦКР/.

Оспореното писмо изх. № СТМТ/2025/04/00101-out. е изготвено от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕАД. С писмото жалбоподателят Г. е уведомен, че подаването на данни към ЦКР се регулира при условията и по реда на чл.10 от Наредба № 22 от 16.07.2009г. на БНБ за ЦКР. Посочено е, че по отношение на претенцията за погасяване по давност на задължения, компетентността е изцяло на съда. Указано е, че при невъзможност за плащане на пълния размер на задълженията е налице възможност за сключване на споразумение за доброволно, извънсъдебно уреждане на отношенията с възможност за разсрочено плащане. Записано е, че по първия договор към 23.04.2025г., задължението е непогасено от страна на жалбоподателя и изискуемо, като общата му стойност възлиза на 476,74лв., а по втория договор към същата дата, задължението също е непогасено от страна на жалбоподателя и изискуемо, и общата му стойност възлиза на 2 756,28лв..

Неразделна част от писмото е изготвено на 28.04.2025г. становище от длъжностното лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД. В него е посочено, че по отношение на обработката на лични данни от страна на дружеството, е необходимо да се укаже, че обработването им продължава да е необходимо за целите, за които те са били събрани, а именно за управление и събиране на вземането до неговото погасяване, и за изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни да подава лични данни в ЦКР към БНБ, поради което е прието, че не е налице хипотезата на чл.17, §1, б. „а“ от ОРЗД. Посочено е още, че администраторът на лични данни не счита твърдения факт на погасяване за безспорен, като се отбелязва, че към момента на постановяване на становището не са били налице установявания на този факт чрез законов способ. По отношение на хипотезата на чл.17, §1, б. „в“ е посочено, че не е налице искане по смисъла на чл.21 от ОРЗД, което е предпоставка за изтриване на личните данни по чл.17, § 1, б. „в“, поради което тази хипотеза е неприложима. В становището е изложено също, че за дружеството съществува задължение по чл.10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР. В тази връзка, съгласно чл.17, § 3, б. „д“ от ОРЗД, упражняването на право на изтриване по смисъла на чл.17, §1 от ОРЗД не можело да се приложи, доколкото

обработването било необходимо за установяването, упражняването или защитата на правни претенции.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в законоустановения срок, срещу годен за оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Процесното писмо е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Макар и в предписаната от закона писмена форма и съдържание - чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, е издаден от некомпетентен административен орган.

Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. Съгласно съдебната практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и други.

В процесния случай, „ЕОС Матрикс“ ЕАД е обработвало личните данни на жалбоподателя, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно задължения на Ф. Г. Г. към кредитни институции. Жалбоподателят е длъжник по договор за банков кредит, сключен на 16.09.2004г. между него и „УниКредит Булбанк“ АД, както и по договор за кредитна карта от 30.09.2006г. сключен с „Транскарт Файненс“ ЕАД. Вземанията по посочените договори за кредит и кредитна карта е придобито от „ЕОС Матрикс“ ЕАД, съгласно сключени договори за цесия с цеденти „УниКредит Булбанк“ АД на 23.07.2009г. и „Транскарт Файненс“ ЕАД на 21.08.2013г., които вземания са цедирани на "ЕОС МАТРИКС" ЕАД.

Производството по издаване на процесното писмо, образувано на основание подадено искане от Ф. Г. до „ЕОС Матрикс“ ЕАД, представлявано от Т. В., е приключило когато юрисконсулт на дружеството е подписал № СТМТ/2025/04/00101-out, в качеството си на пълномощник на дружеството. По делото е представено пълномощно, с което управителят на „ЕОС Матрикс“ ЕАД упълномощава М. М. – юрисконсулт, да представлява дружеството по производства пред КЗЛД и съдебните органи; да подава молби, искания, заявления, уведомления, становища и пр. от името на дружеството, както и да получава и заверява всякакви документи и да извършва правни и фактически действия във връзка с упражняването на посочените права. В същото обаче липсва делегиране на правомощия за произнасяне по заявления по Закона за защита на личните данни. Не са налице и други доказателства този юрисконсулт да е длъжностно лице по защита на личните данни, при администратора на личните данни. Приложеното, като неразделна част от оспореното писмо - становище от 28.04.2025г. е издадено и подписано от Д. Б., определена от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕАД като длъжностно лице по защита на личните данни. Представено е уведомително писмо /л.108/, с което изпълнителният директор на „ЕОС Матрикс“ ЕАД заявява, че Б. е назначена на длъжност „длъжностно лице по защита на

данните“, по отношение на която обаче също не са представени доказателства за надлежно упълномощаване да изготвя административни актове от името на администратора на лични данни. На лицето изпълняващо длъжността „длъжностно лице по защита на данните“ от администратора на лични данни, с представената по делото длъжностна характеристика, са възложени консултативни функции в дружеството по отношение на опазването на изискванията в областта на защитата на лични данни, но не и упълномощаване за издаване на административни актове.

Законодателят е предвидил произнасяне от администратора на лични данни, какъвто не е юрисконсултът и/или длъжностното лице по защита на личните данни на дружеството - администратор. Като е сторил това и е издал оспореното писмо, ведно с приложеното становище, юрисконсултът е излязъл извън своята материална компетентност, съобразно посочените права в пълномощното и е постановил нищожен административен акт. /В този смисъл Решение № 13344/22.12.2025г., по адм. дело № 7792/2025г. на ВАС, Пето отделение/. Обжалваният акт е издаден при липса на компетентност на административния орган, поради което следва да се обяви неговата нищожност.

При наличните данни за нищожност, не е необходимо да се обсъждат останалите развити от жалбоподателя доводи.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Процесуалният представител на жалбоподателя е представил списък на разноските, съгласно който се претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 575,00 лв. и държавна такса в размер 10,00 лв., или общо в размер на 585,00 лв. Представени са доказателства единствено за извършено плащане за държавна такса, а именно платежно нареждане. Доказателства за извършено плащане по отношение на адвокатския хонорар не са представени. Поради това на жалбоподателя се дължат разноски общо в размер на 10,00 лева. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), Решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 г. относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на разноските следва да се превалутира по правилата на чл.12-13 от ЗВЕРБ и съответно възлиза на 5,11 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на Писмо/отговор с изх. № СТМТ/2025/04/00101-out, ведно с приложеното към него становище от длъжностното лице по защита на личните данни, изготвено от името на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕАД.

ИЗПРАЩА преписката на компетентния орган „ЕОС Матрикс“ ЕАД, за произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Ф. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] сума в размер от 5,11 евро, направени по делото разноски за държавна такса.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

